

násl. uherského zák. čl. XXII:1886) anebo magistrátu (§ 9), jestliže podle jeho mínění usnesením porušen byl zákon, překročena působnost aneb ohroženo blaho obce. Zároveň jest povinen vyžádati si rozhodnutí župana o tom, zda usnesení má býti vykonáno čili nic.

§ 11.

Měšťanostu zastupuje hodnostní třídou nejvyšší konceptní státní úředník ustanovený při dotčeném městě.

Kdo zastupuje ostatní státní úředníky, určí měšťanosta, trvale nebo od případu k případu.

§ 12.

Města s regulovaným magistrátem jsou povinna přispívat k částečné úhradě nákladů, jež vcházejí státu podle tohoto zákona.

Příspěvek měst stanoví se podle poměru, v jakém jest činnost, kterou orgány uvedené v § 1 obstarávají v oboru správy vnitřních věcí města, k činnosti, kterou tyto orgány obstarávají v oboru správy politické.

Bližší ustanovení budou vydána nařízením.

§ 13.

S výjimkou úředníků vytčených v § 1 přísluší určití počet systemisovaných míst úředníků a zřízců měst s regulovaným magistrátem, jakož i jmenovati úředníky a zřízence těchto měst obecnímu zastupitelstvu. Usnesení ta vyžadují schválení županova.

Jestliže obecní zastupitelstvo, jakkoliv věc byla dána na pořad jeho jednání, neučinilo usnesení v odst. 1. zmíněných do čtyř neděl ode dne schůze, provede potřebnou systemisaci nebo jmenování župan.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením upravila služební a zaopatřovací požitky úředníkův a zřízců těchto měst podle zásad, platných pro úpravu služebních a zaopatřovacích požitků státních úředníků a státního služebnictva v ostatních částech republiky.

Úředníci a zřízenci měst s regulovaným magistrátem, kteří v den, kdy zákon nabude účinnosti, jsou již při městech ustanoveni podle uherských zákonů, nařízení a městských statutů, musí býti ve svém úřadě potvrzeni ministrem vnitra; dokud nebyli potvrzeni, nemohou svých úřadů nastoupiti neb vykonávati. Stran potvrzování těchto úředníků a zřízců sluší postupovati podle obdoby ustanovení §§ 5 až 7.

§ 14.

Města s regulovaným magistrátem jsou povinna uvést své statuty v soulad s ustanoveními tohoto zákona ve lhůtě, kterou určí ministr vnitra.

Ministr vnitra určí, kteří úředníci měst s regulovaným magistrátem (§ 13) mohou býti členy obecního představenstva.

§ 15.

Ministr vnitra může výkon některých práv, jež mu přísluší podle tohoto zákona, svěřiti ministru splnomocněnému pro správu Slovenska.

§ 16.

Působnost tohoto zákona může býti nařízením rozšířena prozatím až do další úpravy zcela nebo z části na území Podkapatské Rusi.

§ 17.

Zákon tento nabude účinnosti zároveň se zákonem o prozatímní úpravě správy politické na Slovensku.

Provede jej ministr vnitra, ministr pro sjednocení zákonodárství a organizaci správy a ministr splnomocněný pro správu Slovenska.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Hořza v. r.

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizaci správy a v zastoupení nepřítomného ministra s plnou mocí pro správu Slovenska.

Čís. 234.

Ústavní zákon ze dne 9. dubna 1920

o zastoupení sibiřských legionářů v poslanecké sněmovně.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Sibiřským legionářům, kteří stali se členy legií nejdéle 27. října 1918, zaručuje se pro prvé volební období zastoupení v poslanecké sněmovně čtyřmi mandáty. Mandáty ty obsadí se volbou příslušníků sibiřských legií, jakmile veškeré oddíly se navrátí do území Československé republiky.

§ 2.

Jestliže a pokud nebude možno přikázati sibiřským legiím mandáty v § 1 uvedené z počtu mandátův, ustanovených v § 8 ústavní listiny pro sněmovnu poslaneckou (300), zvyšuje se pro prvé volební období tento počet členů poslanecké sněmovny o týž počet, jakého se k zastoupení sibiřských legionářů nebude dostávat.

§ 3.

Podrobná ustanovení, zejména způsob, jak vykonají se volby, určí vláda nařízením (čl. II. zákona ze dne 29. února 1920, čís. 123 Sb. z. a n.).

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení a provedou jej ministři vnitra a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Klofáč v. r.

Čís. 235.

Zákon ze dne 30. března 1920

o stavbě nových železných drah na státní útraty a stanovení stavebního a investičního programu na léta 1921 až včetně 1925.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby provedla stavbu těchto železných drah normálního rozchodu a to:

1. Handlová—Horní Štubňa,
2. Červená Skála—Margecani,
3. Slivnická Nová Ves—Třebišov,
4. Užhorod—Munkačevo,
5. Munkačevo—Bilki—Huszt,
6. Vsetín—Bilnice—Brumov,
7. Veselí nad Moravou—Nové Město,
8. Krupina—Zvoleň,
9. Jablonica—Plavecký Svatý Mikuláš,
10. Myjava—Brezová,
11. spojku u Žabokrek,
12. Podolinec—Orlov,
13. Tvrdošín—Polhora,
14. Karvín—Trličko—Těšín,
15. dráhu sprostředkující výhodné spojení se severním Slovenskem.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby provedla stavby a investice, naznačené v příloženém programu.

§ 3.

Příložený program, tvořící integrující součást tohoto zákona a znějící na vydání v úhrnné částce 6.431,050.000 Kč, jež jsou spojena se státními výlohami na stavbu nových železných drah, dále s dokončením drah ve stavbě jsoucích a konečně

s provedením investic ve státním železničním provozu, se schvaluje a povolují se vládě československé k tomu potřebné úvěry ve výši shora naznačené na zmíněnou řadu let 1921 až včetně 1925.

§ 4.

Na úhradu potřeb, vykázaných v příloženém programu úhrnnou částkou 6.431,050.000 Kč, mohou být vydány státní železniční obligace, znějící na měnu československou nebo jinou, v té částce, jaké bude potřebí toho kterého roku, aby byla opatřena potřeba, v příloženém programu pro jednotlivá léta naznačená.

Úpisy tyto jsou prosty daně důchodové.

Ministru financí se ponechává, aby určil úrokovou míru v době vydání úpisů.

§ 5.

Tyto státní železniční obligace jsou zvláštním dluhem republiky Československé a smí jich být užití toliko k účelům, naznačeným v §§ 1 až 3 tohoto zákona, a vláda jest povinna, aby až do konečného provedení tohoto stavebního a investičního programu při požadování státního rozpočtu se vykazovala, v jakém rozsahu zpeněžila státní železniční obligace a jakým způsobem užíla výtežku z nich v účetní periodě posledně uzavřené.

§ 6.

Tyto obligace budou každoročními splátkami, počínajíc rokem 1926, umořeny nejdéle v 50 letech. Částka, odpovídající úmorové kvotě, jakož i peníz, jehož bude potřebí k zúročení obligací vydaných podle tohoto zákona, budíž zařadován do řádné potřeby státního dluhu.

§ 7.

Úvěrů povolených podle příloženého programu pro jednotlivá léta 1921 až včetně 1925 může být užití ještě dva roky následující po onom roce, pro který úvěr byl povolen.

Výdaje učiněné k tíži těchto úvěrů, jakož i případné příjmy buďtež vykazovány odděleně od státního hospodaření.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 9.

Ministru železnic a ministru financí se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Franke v. r.

Sonntág v. r.